

Kr.s Løn fra disse Tillæg, men jeg erindrer, at den højtærede Finansminister udtalte sig derom, da vi forrige Gang havde Loven til Behandling, og jeg tror, han ansatte det til noget som $\frac{1}{4}$ Million eller saa over det Beløb, som den Gang foresloges. Nu vil det jo blive noget mere. Men her, hvor vi bevæger os i saa store Summer, som Tilfældet er, vil det ses, at denne Difference, selv om den altsaa kan være noget større end den kvart Million, Finansministeren angav, vil være ret betydningsløs.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslagene ønsker jeg ikke her at udtale mig; det er mit Partis Hensigt at foreslaa Lovforslagene henvist til et Udvalg, som kan tage Enkeltspørgsmaalene op. Jeg har bemærket, at den højtærede Finansminister har udtalt, at han vilde modsætte sig saadanne Ændringer, som gaar ud paa en Forhøjelse, men at han i øvrigt vilde være at faa i Tale om rimelige Ændringer i Lovforslagene, og saadanne vil der da kunne blive Spørgsmaal om at føre frem. Jeg skal kun nævne et enkelt Punkt, som jeg tror maa blive Genstand for Forhandling i Udvalget. Det er Spørgsmaalet om de smaa Pensionister, de Pensionister, som tidligere har faaet Dyrtidstillæg. For dem har Finansministeren ikke foreslaaet et Tillæg for indeværende Aar, som svarer til det Tillæg, han har foreslaaet for Tjenestemændene. Jeg tror i det hele, at disse smaa Pensionister hører til de allerslettest stillede, og at deres Livsforhold er saaledes, at det vil være ret naturligt, at man drager dette Spørgsmaal ind under Forhandlingerne i Udvalget. Men derom vil vi jo komme til at tale til sin Tid. Heller ikke kan vi være blinde for, at det, vi vedtager her, vil medføre forskellige Konsekvenser paa Finansloven, f. Eks. for de Lærere, som støttes paa Finansloven: Friskolelærere, Privatskolelærere af forskellig Art; men jeg anser det ikke for rigtigt at komme ind paa disse Spørgsmaal her, de maa afgøres ved Finanslovbehandlingen.

Det Forslag, der her er stillet om midlertidigt Løntillæg, er, som jeg nævnte før, i Virkeligheden at betragte som et Dyrtidstillægspørgsmaal, men det er dog rigtigt, at det udtrykkelig bliver sagt, at det for vort Partis Vedkommende er en bestemt Forudsætning, at der ikke i dette skal indeholdes noget som helst Præcedens med Hensyn til den endelige Lønreform. Hermed være det ikke sagt, at vort Parti ikke kunde tænke sig ved den endelige Lønregulering ogsaa at optage Forhøjelser

for højerelønnede Embedsmænd. Der skal slet ikke være sagt noget som helst derom, men det vil i hvert Fald ikke blive nogen saadan 25 pCts Lønforhøjelse over en Bank. Det maa underkastes nærmere Overvejelse, hvorledes det skal være, hvor store Forhøjelserne skal være for de forskellige Embedsklasser, saaledes at vi altsaa bestemt maa fremhæve, at det, at vi kan stemme for et Lovforslag som dette, ikke i nogen Henseende binder os med Hensyn til den endelige Behandling af Lønningslovsforslag og heller ikke kan indeholde noget som helst Præcedens, som kan være bestemmende for den nedsatte Lønningskommissions Virksomhed.

Et Hovedpunkt ved hele dette Spørgsmaal er og bliver jo det finansielle. Her maa jeg beklage, at den højtærede Finansminister ikke giver Anvisning paa Dækning samtidig med, at han forelægger finansielle Forslag af saa overordentlig Rækkevidde som disse, og samtidig med, at han i Gaar kunde meddele os, at det Beløb, hvorpaa vore Statsudgifter efter hans Skøn var oppe ved Slutningen af den sidste Samling, i Foraaret: saadant noget som 1 Mill. Kr. om Dagen, nu er blevet saa overordentlig stærkt overskredet, at Finansministeren nu maa regne med en aarlig Udgift, ikke paa 360 Mill. Kr., men paa 450—500 Mill. Kr. Dette sagde Finansministeren ved Forelæggelsen i Gaar. Disse Love giver jo et ikke uvæsentligt Bidrag til denne Stigning, og det havde da været overmaade ønskeligt, om Finansministeren samtidig enten var fremkommet med Forslag om Dækning af disse saa stærkt forøgede Udgifter eller i hvert Fald med Udtalelser, som paa bestemt og bindende Maade angav, at der vilde blive søgt Kompensation, og hvor denne Kompensation vilde blive søgt. Jeg mener, at det er ubetinget nødvendigt, at det sker, hvis vi ikke skal gaa hen imod en finansiell Afgrund. Jeg ved vel, at der i Gaar blev forelagt Forslag om Forhøjelse af Jernbanetakster og Posttakster. Jeg skal selvfølgelig ikke her i Dag udtale mig om de Forhøjelser, der der er foreslaaede; jeg skal derom kun sige, at som Dækning for det, der bør findes Dækning for, er det jo kun ganske lidet betydende, og at der naturligvis maa væsentlig større aarlige Indtægter til paa den ene eller den anden Maade for at dække disse Udgifter. Vi maa derfor for vort Partis Vedkommende forlange, at der, helst naturligvis her i Salen, men hvis det ikke kan ske, da un-